A°. 1838. N°. 68.

ZATURDAG, 25sten AUGUSTUS.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 23 Augustus 1838.

(33123) Alzoo ABRAHAM VAN MEERTEN en JAN DE JAGER Ez., in qualiteit als speciale Gemagtigden binnen deze Kolonie van Mr. J. J. UITWERF STERLING, J. SMITS VERBURG, RODOLPHE LE CHEVALIER, PIETER PORTIELJE Az., JOANNES BERNARDUSSTOOP, MATTHIJS WESTENDORP, BERNARD ROELOFS en GERARDUS BLANCKE, dewelke zijn Gemagtigden van de groote meerderheid der aandeelhouders in eene negotiatie in den jare 1769 opgerigt en op *hypotheken* gevestigd op Plantaadjen alhier, aan welke negotiatie onder anderen ook behoort de Plantaadje *Leliendaal* en de daaraan behoorende Grond *la Sangsue*, gelegen binnen deze Kolonie, zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim* hebben geadresseerd, met verzoek om de Slavenmagt van gemelde Plantaadje af- en op de privé-namen van hunne Principalen voornoemd, te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat Zijn Hoog Edel Gestrenge goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal *ad interim*, zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 23 Augustus 1838.

(33124) Alzoo COENRAAD BARENDS en THOMAS SEVENOAKS, als Administrateuren der Plantaadje *Wederzorg*, gelegen binnen deze Kolonie, aankomende de Heeren INSINGER & Co., te *Amsterdam*, zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim* hebben geadresseerd, met verzoek om het Slavenkind, genaamd DAANTJE, van gemelde Plantaadje af- en op de privé-namen van de Eigenaren voornoemd, te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat Zijn Hoog Edel Gestrenge goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal *ad interim*, zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Advertentien.

De COMMISSIE VAN ONDERWIJS DEZER KOLONIE, geeft bij deze kennis aan de goede Ingezetenen, dat de plegtigheid der feestelijke uitreiking van EEREPRIJZEN aan de verdienstelijkste Leerlingen op de onderscheidene openbare Leerscholen der Jeugd, zal plaats hebben op aanstaanden Donderdag den 30sten Augustus, des voormiddags ten *half negen* ure, in het Kerkgebouw der MORAVISCHE BROEDER GEMEENTE.

En strekt deze tot minzame uitnoodiging aan Ouders en Voogden en allen, die in dit Kinderfeest belang stellen.

Paramaribo, 23 Augustus 1838.

De *fungerende* Secretaris der voorz. Commissie,
C. A. BATENBURG.

☞ Op aanstaande Zondag den 26sten dezer maand, *geen* Godsdienstoefening bij de EVANGELISCH LUTHERSCHE GEMEENTE.

Paramaribo, den 24 Augustus 1838.

(33115) De ondergeteekenden, zullen op den 5den September e. k., 's namiddags om 4 uren, ten huize van- en door den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiekelijk doen verkoopen:

ZES EN TACHTIG koppen *SLAVEN*, aankomende de WelEdele Heeren RUDOLPH LE CHEVALLIER, NICOLAAS DE GIJZELAAR PIETERSZOON en ARENT DROST AARNOUTSZOON, te *Amsterdam*; laatst gewerkt hebbende op de Plantaadje *Mon Affaire*.

Voorts: onderscheidene PLANTAADJE-GOEDEREN, zijnde dezelven, en de Slaven *drie* dagen vóór en op den verkoopdag ten huize van den Vendumeester voornoemd, te bezigtigen.

Alsmede over *zes* weken, dag en datum nader te bepalen: De PLANTAADJE *MON AFFAIRE*, met derzelver BEPOTINGEN, BEPLANTINGEN, GEBOUWEN en *zes* koppen SLAVEN.

Paramaribo 23 Augustus 1838.

J. L. KARSSEBOOM qq.
Hs. KLINT qq.

Publieke Veilingen.

Ter Kastelenije van het G. regtshof.
DONDERDAG, 23 AUGUSTUS 1838.

De Plantaadje BUITENRUST, gelegen aan de rivier beneden Commewijne; aankomende de Minderjarige JACQUELINA SOPHIA AGNETTA MARGARETHA DUNCAN. Bij opbod ƒ 4,500. — Bij afslag ƒ 1290. J. B. DE VRIES.

Het HUIS en ERF, staande en gelegen aan de Watermolenstraat, bekend onder Nieuwe Wijk La. A. No. 218; aankomende JACOB BECK, Bij opbod ƒ 8,500. — Bij afslag ƒ 2000. — J. H. GILHUIJS.

Departement der Onbeheerde Boedels.

Het HUIS en ERF, aan de Wagewegstraat, bekend onder Nieuwe Wijk La. B. No. 173; aankomende den Minderjarigen SAML. le. ROODVOS. Bij opbod ƒ 1100. — Bij afslag ƒ 500. — N. J. SAMUELS.

Nieuwstijdingen.

Suriname.

PARAMARIBO, den 24 Augustus 1838.

De *zes en zestigste* verjaardag van onzen geliefden Koning, werd alhier op de meest gebruikelijke wijze gevierd. Reeds vroeg in den morgen wapperde Neêrlandsch Vlag van al de te dezer reede liggende Schepen, Lands- en particuliere Gebouwen, en ten 8 ure kondigde het gebulder des geschuts, de Vreugdedag aan. De Schutterij en het Garnizoen inmiddels op het Gouvernements-plein opgetrokken, difileerde voorbij het Gouvernements-huis, alwaar den Hoog Edel Gestrenge Heer Gouverneur Generaal *ad interim* en de Staf zich bevond, terwijl intusschen het korps Muzijkanten op eene uitmuntende wijze, verschillende Volksliederen ten uitvoer bragt, waaronder vooral het »*de Koning leeve!*" bijzonder uitmuntte.

Des middags was er ten Gouvernements-huis een *déjeuner à la fourchette*.

De Sociteit *de Vereeniging* en de Kollegie-tuin *Vadertorg*, waren des avonds smaakvol geilluminëerd.

Mengelingen.

MOEDER MARGARETHA.

Steunende op de armen van twee stadswachten, plaatste zich eene armoedige, geheel vervallene, ziekelijke en bevende oude vrouw, met eenen zwaren en wankelenden stap, op de bank der correctionnele politie, terwijl hare kleeding en hare door de zon verschroeide gelaatstrekken eene boerin uit de omstreken van *Parijs* aanduidden. Zij verklaart, zich te noemen *Margaretha Bouvier*, en 78 jaren oud te zijn.

De Voorzitter. Arme vrouw, blijf zitten; zult gij beter kunnen spreken, dewijl uwe beenen u hunne dienst weigeren.

De Oude. Dit is niet van de hand te wijzen, mijn regter. Ziedaar toch weldra 80 jaren, dat zij mij gedragen, en nu fluisteren zij mij in het oor, dat het hunne beurt is te rusten.

De Voorzitter. Luister, men heeft u 's morgens, ten 1 ure, op de straat vinden liggen..... Hebt gij dan geene woning?

De Oude. Ik heb mijnen tijd uitgediend, mijn goede regter; — ik heb in een bed geslapen, zoolang ik geld heb kunnen verdienen om te betalen. Thans ben ik buiten staat te werken; ik moet dus mijne rust zoeken, waar mij dit niets kost.

De Voorzitter. Maar kondet gij dan niet uwe opneming in een godshuis vragen?

De Oude. Ware ik maar zoo gelukkig! zoudt gij daartoe uwen invloed niet kunnen gebruiken?

De Voorzitter. Dit hangt niet van de

regtbank af. Gij moest u tot de administratie wenden. Thans bevindt gij u in eenen staat van vagabondage, en dit is een vergrijp, dat door de wet strengelijk gestraft wordt.

De Oude. Nu, goed; daar gij mij geene plaats in een godshuis kunt bezorgen, zoo zend mij dan maar naar de gevangenis; dit komt toch op hetzelfde neder; sluit mij voor altijd op, indien gij daartoe magt hebt.

De Voorzitter. Gij bezit dus geene vrienden, die zich om u bekommeren, die u verzorgen willen?

De Oude. Ach! ieder heeft reeds zooveel met zich zelve te doen!

De Voorzitter. Maar ouders, kinderen....?

De Oude, (met aandoening). Neen, mijnheer de regter, spreek mij daarover niet, en zend mij liever maar spoedig naar de gevangenis, als het u belieft.

De Voorzitter. Gij schijnt te ontroeren bij het hooren noemen van kinderen.... Gij zijt ongetwijfeld moeder, niet waar?

De Oude (schreijende.) Spreek mij er niet meer over, mijn regter, laat mij dit vergeten.

De Voorzitter, (met belangstelling.) Zij hebben u misschien weggejaagd en weigeren u nu het noodige?

De Oude, (snikkende.) Hemel! goede hemel! hoe durft men dit zeggen..... mijne kinderen, mijne arme kinderen zouden mij wegjagen, zouden mij, hunne oude moeder, het noodige brood ontbouden. O, mijn God! wie kan zulke misdaden uitvinden en dat nog tegen mijne kinderen, tegen mijne arme kinderen!....(met vastheid.) Ik verlang naar de gevangenis, mijn regter, ik heb dezelve verdiend, men mag mij dus niet vrijspreken; want dit zou onregtvaardig zijn.

De Voorzitter. Maar, wat beteekent dit alles? Hoe komt het, dat gij uwe dagen in eene gevangenis of in een godshuis te eindigen, liever dan in het midden uwer kinderen, die gij zoo hartelijk schijnt te beminnen?

De Oude. Dit is mijn geheim.... men kan alles niet zeggen: spreek mij toch daarover niet meer, mijn goede regter, indien gij medelijden hebt met de arme *Margaretha.*

Eene Stem. Zie, het is moeder *Margaretha*; zij is het waarlijk in persoon; wie zou dat gedacht hebben. Wat doet gij daar, oudje? Nu, wat zegt gij?

De Voorzitter. De persoon, die zich daar doet hooren, schijnt de beschuldigde te kennen; laat hem nader komen.

Een karreman, met eenen blaauwen kiel en met dikke overkousen, treedt daarop uit het midden van de nieuwsgierige menigte te voorschijn, en plaatst zich tegen over de regtbank met eene zweep in de eene hand en zijne muts in de andere. — Ja, zeker is zij ons bekend; het is de oude *Margaretha*, de moeder van *Julia Colas*, die haren dood beweend, omdat zij sedert veertien dagen uit het huis verdwenen is.... *Julia* en haar man bevinden zich juist beneden; zij zijn gekomen om bij de policie inlichtingen in te winnen. Ik zal hen hier brengen, indien gij er niets tegen hebt? — Arme kinderen, die haar voor dood houden. — O, gij oude, gij handelt regt onbarmhartig.

De Voorzitter. Haast u de kinderen dezer vrouw te waarschuwen. Breng ze hier, zonder verwijl.

De Karreman. Wel, daartoe is geen stoom noodig, máár ééne minuut..... indien zij het eens onder de blijdschap bestierven... daarvoor zal ik wel zorgen.

De goede man verlaat plotseling de zaal, zonder te luisteren naar de oude, die hem smeekt toch niets aan hare kinderen te doen blijken.

Het duurt nu niet lang, of er ontstaat een groot rumoer aan de deur, de menigte maakt daarop plaats, en een heer met zijne vrouw dringen, door den Karreman geleid, driftig de zaal binnen.

Daar zijn zij, daar zijn zij, roept de Karreman.

Mijne moeder, waar is mijne moeder? roept, van haren kant, de jonge vrouw, reeds half in onmagt en door haren man ondersteund. Bij dit tafereel stijgt de algemeene ontroering ten top.

De oude, opstaande, strekt hare armen uit en schijnt met eene flaauwe stem hare kinderen te willen aannemen, haar maar aan het lot over te laten... O moeder, ondeugende moeder, roept de dochter uit, wat voor kwaad hebt gij ons gedaan, ons te verlaten, zoo maar heen te gaan, zonder iets te zeggen.

De Oude. Mijne kinderen, mijne kinderen.... bemoeit u daarmede niet.... laat mij maar alleen begaan.

De Dochter. Om wat te doen? u in de gevangenis te laten zetten?... gij, onze moeder, gij, op uwe jaren.... gij zoudt dat willen.... en ik zou het toelaten?!

De Voorzitter. Zij zal niet in de gevangenis gaan, zoo gij haar terug verdert, en aan de regtbank belooft haar te zullen huisvesten, onderhouden en verzorgen.

De Dochter. Of ik het beloof!..... Is het noodig zoo iets te vragen?

De Man. Er zal altijd voor u brood en een bed zijn;... en het beste nog!

De Oude. Ach, mijn goede regter, wat hebt gij gedaan. Ik had mij laten arresteren om hun niet langer tot last te verstrekken. Ik weet wel, dat zij mij zullen terugnemen en zich om mijnentwille arm maken. Ik ken ze.... Maar indien gij wist, hoe behoeftig zij zijn: zij hebben juist genoeg om in het noodzakelijkste te voorzien, en nog vier kinderen daarenboven. Toen, veertien dagen geleden, het vierde geboren is, heb ik tot mijzelve gezegd: Nu, oude, is het tijd heen te gaan en plaats te maken voor dien armen kleine: ik ben oud en dien tot niets meer; ik verteer maar zonder iets te winnen; ik moet hen verlaten om hun best wil. En ziedaar, men heeft mij gevangen genomen, want ik wil naar de gevangenis gaan.

De Dochter. Moeder, gij zult niet gaan.

De Man. Wel, dat zou erg zijn. Zoo gij zoo iets durft ondernemen, dan zal ik mij bij het gouvernement beklagen.

De regtbank besluit om de oude *Margaretha* aan hare kinderen terug te geven.

Zij verlaat de zaal, steunende dit maal op de armen van hare dochter en haren schoonzoon, terwijl tranen haar in de oogen staan, en onder het gedurig geroep van: Gij hadt mij moeten laten begaan, ondeugende kinderen, gij hadt mij maar moeten laten begaan.

JACQUES DELILLE, de beroemde Fransche dichter, was een kind gedurende geheel zijn leven, maar een der beste, der beminnelijkste, der meest *spirituële* aller kinderen. Hij werd genoemd *chose légère*, en altijd trof mij de gepastheid van dit epitheton, want nooit zweefde iemand ligter door het leven, zonder zich immer aan iets ter wereld sterk te hechten. Het tegenwoordige genietende, zonder aan de toekomst te denken, kon zijne ziel slechts hoogst zelden zich met het afgetrokkene bezig houden. Niets was gemakkelijker dan een volkomen invloed op hem te verkrijgen, hem herwaarts of derwaarts te leiden: zijn huwelijk is hiervan eene doorslaande proeve. Gedurende zijne verkeering had hij meermalen, tot elk en ieder, geklaagd, hoezeer hij die keten duchtte. Het was nog tijd om dezelve te verbreken: een zijner vrienden bood hem zijn landgoed tot verblijf aan, om zich zoo doende van langzamerhand te onttrekken. DELILLE, verrukt, vast besloten, nam het aanbod gretig aan, en verzocht slechts een enkel uur, om te huis het hoogst noodige bij een te brengen. Het uur, een tweede, een derde verstreek, en nog kwam hij niet opdagen. Des avonds gaat de vriend naar hem toe, en wordt verwelkomd met het berigt, dat hij het huwelijk zal sluiten, en het vriendelijk verzoek, om hem bij de plegtigheid tot getuige te dienen. De graaf de CHOISEUL GOUFFIER, met wien hij op zeer vertrouwelijken voet stond, voornemens zijnde eene reis naar *Griekenland* te doen, vroeg hem meer dan eens, om met hem te reizen. Niets was echter aangenomen, niets voor de reis bepaald. Op den dag des vertreks kwam de Graaf bij den Abbé en zeide: ik reis onmiddelijk af: kom, het rijtuig wacht. DELILLE gaat, zonder eenige toebereidselen gemaakt te hebben: gelukkig, dat de graaf, zijnen vriend kennende, voor alles had gezorgd. Te *Marseille* gekomen, deed onze dichter eene wandeling aan den zeekant; eene zware melancholie overviel hem. Nooit, zeide hij, nooit, neen, nooit zal deze onmetelijke waterplas mij van mijne vrienden scheiden; neen, ik ga niet verder. In het geheim verliet hij den heer CHOISEUL, en verborg zich in eene afgelegene weinig bezochte herberg, waar hij meende niet gevonden te zullen worden. Na lang zoeken echter, gelukte het den graaf hem te vinden: hij bragt hem weder van zijn denkbeeld terug, en zij scheepten zich te zamen in.

Stand der Maan.

5	*Augustus*	VOLLE MAAN.
12	»	LAATSTE KWARTIER.
20	»	NIEUWE MAAN.
28	»	EERSTE KWARTIER.

Watergetijen.

		Hoog Water.		Laag Water.
25	ZATURDAG.	's mor. 9-45	's av.	3-15
26	ZONDAG.	10-30	»	4-30
27	MAANDAG.	» 11-15	»	5-15
28	DINGSDAG.	» 12-00	»	6-00

Ter Drukkerij van GEZUSTERS SERRES.